

pa sprejeta drugo leto. — Kmetsko-nadaljevalna šola za mladeniče in mlajše gospodarje se bo letos nadaljevala.

Sv. Rupert nad Laškim. Dne 31. oktobra t. l. je v Trobendolu umrl najstarejši mož cele fаре: Janez Stegenšek, star 92 let. Poznal je v svojem življenju veliko težav in trpljenja, a bolezen mu je bila neznana; skromno je živel posebno zadnja leta kot prevzičkar, potrpežljivo prenašal težave starosti, sedaj pa je šel na večni počitek! Dobri starček, počivaj v miru! — Istega dne je bila nesreča na Čerenjah pri Sv. Rupertu: ravno opoldne je zgorel kozolec, ki je bil do vrha nabasan s krmom, fižolom in drugim blagom; pogorelo je do zadnje slamice; vsaka pomoč je bila izključena. Skuril je otrok, ki je imel vžigalico! Straši, ne dajajte otrokom vžigalic! Škoda je velika, zavarovalnina malenkostna! — Čestna zveza Sv. Rupert—Seigaves, za katero smo že toliko let prosili, je sedaj vendar enkrat sklenjena stvar; denar je tu, zgraditev od oblasti potrjena. Vsa čast vrlému načelniku celjskega cestnega odbora, gospodu Mihelčiču, ki se je tako vztrajno in krepko zavzel za naš zapuščen kraj. V spomladí se bode začela cesta graditi.

Čadram. V kraju Zlogonagora je umrla dne 21. novembra najstarejša žena, vdova Jera Flor, stara 83 let in 8 mesecev. Pokopali smo jo v nedeljo dne 23. novembra. K večnemu počitku so jo spremljali trije sinovi in dve hčere ter drugi sorodniki in prijatelji. Njen mož je bil mizarški mojster Anton Flor, ki je izvršil mizarško delo za našo lepo novo cerkev in za župnišče. Umrl je v jeseni leta 1914, ko je že divjala svetovna vojna.

St. Pavel pri Prebomazu. Šentpavelski cerkveni pevski zbor je priredil v soboto dne 22. novembra zvečer in v nedeljo dne 23. novembra popoldne koncert, katerega so domačini posetili v častnem številu in s tem pokazali razumevanje za našo lepo slovensko pesem. Jako dobro izvežban mešan zbor je podaval zelo obširen program z velikim čuvstvom in moramo tem potom častitati marljivemu in zmognemu organizistu gospodu Jožetu Škerjancu. Šentpavljani pa smo lahko ponosni na naš cerkveni pevski zbor, zakaj lepo cerkveno petje je najlepša molitev!

Središče ob Dravi. Tudi letos se bo oglašil sv. Miklavž v Društvenem domu. Kolikor vemo, pride v petek, dne 5. decembra ob 6. uri zvečer. Pridne otroke bo obdaroval, hudobne pa ...

Sv. Boženik pri Središču. Naše Kat. prosvetno društvo je dobilo naznanilo od škofa sv. Miklavža, da pride dne 7. decembra obiskat člane našega društva, kakor tudi druge. Starši, kakor tudi fantje in dekleta, pridite!

Orlavas pri Braslovčah. Tukajšnje Prosvetno društvo vprizori v nedeljo dne 7. decembra ob treh popoldne v Društvenem domu v Braslovčah »Bela vrtnica«, drama nesrečne ljubezni v petih slikah. Pridite!

Velika Nedelja. V ponedeljek dne 8. decembra, na praznik Brezmadežne, popoldne po večernicah poseti tudi nas Sv. Miklavž. Dramatični odsek priredi kratko veseligrro »Pot do arca«, nato pa nastopi sv. Miklavž s svojim spremstvom. Darila se sprejemajo v nedeljo in v ponedeljek dopoldne v kaplaniji. Pridite!

Zgornja Polskava. Kakor običajno vsako leto priredi naše izobraževalno društvo »Skala« letos Miklavžev večer v nedeljo dne 7. dec. ob 6. uri zvečer v Društvenem domu. Zato pridite v lepem številu, ker letos obeta priti Miklavž s posebno velikim košem daril. Naši agilni igralci nameravajo še nato nekaj prav lepega in veselega pokazati na odru.

Polzela. Prihodnje dni in sicer v dneh 7. in 8. decembra, se bomo zglasili pri Vas z nabiralnimi polami za Prosvetni dom. Upamo, da bo vsa katoliška javnost nas velikodušno podprla in po svojih močeh pomagala bodisi v denarju, materijalu ali pa z ročnim delom in vožnjo.

Kako so v Kotljah jazbeca lovili.

(Resnična zgodba.)

Lov na jazbeca je med Slovenci zelo priljubljen in lahko bi pisal celo knjigo, ako bi hotel popisati vse zanimive dogodiljaje, ki so jih lovci na jazbeca doživeli. Omenjam samo, da se je pri nas pred leti podala na lov na jazbeca večja družba navdušenih lovcev. Imeli so srečo. Jazbeca so zares dobili; da pa se bolj pokažejo, so kar živega hoteli na dom prinesiti. Eden hiti s psom naprej na dom sporočiti veselo novico, drugi pa počasi korakajo zadaj s svojim plenom. Pa smola! Možakar, ki je nosil jazbeca na vilah, je vile obrnil narobe z rogovi navzdol in ravno, ko se družba zmagoslavno bliža domu, se je jazbec izmuznil raz vil, rekel lovcem srečno in jo je popihal v temno noč. Vsa družba vdere za njim, kriči in vpije, pa je bilo vse zaman, ker je bila noč pretemna, jazbec pa prehitrih nog, psa, ki bi ga še lahko dobil, pa so poslali že prej domov. Kaj se je potem vse godilo, ne bom popisoval, ampak hočem opisati raje dogodek, ki se je doigral pri nas pred kratkim časom.

Živi v Kotljah ugleden kmet, Peter Moder. Kakor že ime pove, mož ni neumen, ampak je prav dobre in jasne glave in ako bi bile Kotlje samosvoja država, bi bil gotovo že postal minister. Bil je svoj čas tudi divji lovec in kot tak ne malo prebrisan. Da bi bil pri svojem poslu bolj varen, se je oblekel kar v frak in pa v cilindar, je namreč tukaj grofovski lov, na katerega prihaja bolj višja gospoda. Prebarval si je tudi nekoliko svoj obraz in se potem pogumno podal v goro čakati divjačino. Pa se mu stvar ni obnesla. Zato je raje opustil to nevarno obrt in postal miren kmet.

Vsaka dobra lastnost človeka vzbuja pa pri drugih zavist in nasprotje. Tako je bilo tudi pri našem Petru. Našli so se nasprotni, zavistni ljudje, ki bi mu radi kako pogodili. In posrečilo se jim je.

Imel je Peter Moder njivo, zasajeno s koruzo. Kakor pa je znano, je jazbec poseben prijatelj koruze. Zašel je tudi na Petrovo njivo in našel, da je koruzna prav dobra in je zato večkrat prihajal na njivo na večerjo. Tako je pač kmetu povzročil nemalo škode. Ni čudno, da se je Peter radi tega zelo razhudil. Ker si pa sam ni znal pomagati, se je zatekel za pomoč k našim lovcem, od katerih je znano, da so tako spretni, da ulove in ustrelje vsako divjačino, ki jim ne ubeži. Njih poglavar, Zvitaglava, mu seve obljubi takojšnjo pomoč. Na večer skliče svoje najbolj zanesljive tovariše k posvetovanju. Prišli so: Starapuška, najboljši lovec izpod Urškegore, kmet Navihan, znan šaljivec, občinski odbornik in izdajatelj živinskih potnih listov, ki je igral tudi že župana, pa samo na odru, ter Igroslav, strah vseh igralcev. Poglavar Zvitaglava jim pojasni, da jih čaka še nocoj težko delo, morajo se podati na lov na jazbeca, ki pustoši koruzo Petra Modrega. Nato se nasmehne in pravi, da je nocoj prišla prilika, da potegnejo

Petra Modrega. Razloži jim svoj načrt, rekoč:

»Jaz bom napolnil vrečo z žagovino, to vrečo bomo skrili v koruzo ter jo privezali na dolgo špago. Ti Igroslav se boš skrili v koruzo ter boš isto lomil, kakor to dela jazbec, ti Navihan pa boš držal za špago ter boš, ko pride čas, začel vleči vrečo in z isto bežati naprej, midva s Starapuško pa bodeva Petra zvalila, da pride loviti jazbeca.«

»Bravo«, zakliče Starapuška, »jaz sem seveda zraven«, pravi kmet Navihan; »jaz tudi pomagam«, se oglasi še Igroslav.

Takoj se podajo na delo. Ura je kazala deset. Noč je bila temna in le nekaj zvezdic je migljalo na nebu tako, da se je moglo le za silo razločiti posamezne predmete. Najprej napravijo poskušnjo, ki se je dobro obnesla. Pričali so se, da se bo nakana posrečila. Kmet Navihan in Igroslav se nato postavita na svoja mesta, Zvitaglava in Starapuška pa gresta klicati Petra Modrega. Peter je že počival mirno v svoji postelji, ko začne trkati na okno. »Kdo je«, se oglasi nevoljno. »Vstani«, pravi glas od zunaj, »nekaj lomi tvojo koruzo; gotovo je jazbec.« — »Jazbec!« se razjezi Peter, plane iz postelje, se tiho opravi ter gre odpirati vrata. Vstopita Zvitaglava in Starapuška. »Nocoj ga bomo dobili«, začneta govoriti kmetu. »Prav je, da sta prišla«, pravi Peter, »bomo mrcino vsaj enkrat dobili. Čakajta, da vama malo kaj prinesem.« Steče v klet po sadjevca, nato pokliče še svojega hlapca Matjaža, da bi tudi pomagal.

Ko so se vsi z moštom malo pokrepčali, gredo na lov. Zvitaglava in Starapuška s svojimi puškami, Peter Moder in Matjaž pa se oborožita kot mogočna junaka z gnojnimi vilami. Tiho se približajo koruzni njivi. Ko so bili že blizu, da Starapuška z električno svetilko straži znamenje, da se napadalci bližajo in že se zasliši lomljenje in pokanje koruze.

»Ali slišite?« zašepeta Zvitaglava. — »Jazbec je«, pravi Peter in že zavihiti svoje vile ter hoče skočiti, da ga zabode. — Ne tako hitro, ga zadržuje Zvitaglava, »da ga ne prepodimo. Bodite vsi mirni, bom že jaz vse uredil.« Pošlje Starapuško na stražo na konec njive, Petra in Matjaža pa pelje na drugo stran njive, kjer je bila napeljana špaga iz njive. Tam ju postavi, da čakata, sam pa izgine v koruzo, poditi jazbeca. Začne klicati in ploskati z rokami, da bi zver preplašil, takrat začne Navihan, ki je bil skrit za grmom, vleči za špago in iz koruze primiga črna pošast naravnost proti Petru. Peter se ustraši, skoči v stran in zakliče na pomoč Matjaža. Matjaž priskoči, se s svojimi vilami zapodi proti zveri, suni, pa vile mu obtičijo v zemlji, ker je zver bežala prehitro in se mu je izmuznila. Pohiti za njo.

»Hitro, hitro«, kliče Zvitaglava, »da vama ne uteče!« — Takrat se opogumi tudi Peter ter skoči za njo s svojimi vilami. Najprej jo zabode Matjaž, nato še Peter. »Le krepko držita«, kliče Zvitaglava, »drugače vama uide!« — In res, z vso močjo tiščita zver k tlom, špaga se utrga, zver pa več ne miga.

— »To pa ni jazbec«, pravi Matjaž. — »Seveda je«, trdi Peter, »vsaj sem ga videl, ko jebežal iz koruze. Bil je ve lik kot Cehnarjev (trgovčev) pes.« — »Je pa tako puhlo zapelo«, odgovarja Matjaž, »in tudi se ne gane«. Pripogne se, da stvar bolj natančno ogleda ter vzkligne razočrana: »Je pa samo vreča!« — Takrat se začnejo navihanci glasno smejeti, Peter pa ježno vzdigne svoje vile in zapreti: »Čakajte, hudir-jil!« — »Le dobro ga speči«, se mu roga Zvitoglava, »pridemo na pečenko« in jo nato ubere za svojimi pomagači.

»Jazbeca pa ne grem več lovit in če mi tudi požre vso koruzo«, je ježno de-jal Peter svoji ženi, ko se je vrnil z lo-va domov. Zjutraj na vse zgodaj pa so že začeli prihajati na Petrov dom lju-dje, češ, da bi radi kupili jazbečevega mesa; na lopi pa je ležala mesto jaz-beca — raztrgana in zamazana vreča, napolnjena z žagavino. Ostala je Petru samo ena tolažba, da se bo še mašče-val, kar mu radi privoščimo.

To se je zgodilo v Kotljah v letoš-njem letu. Zvedel je za to Nepridiprav, pa je to v časnike dal.

Nepridiprav.

Knjižec.

Josip Lavtižar: V Kartagol Potopis s tremi podobami. Cena 12 Din. Knjiga, ki sem jo s slastjo prebral in jo bo z užitkom vsak, ki jo dobi v roke. Lavtižar je pač naš najboljši poljudni potopisec. Kako lepa, a tudi poučna, je n. pr. njegova knjiga »V petih letih okoli sveta« (se še dobi, cena 20 Din, 170 strani). Ne zaostaja nič ta zadnja, ali prejšnjo celo prekaša. Ni samo suhoparen potopis k evha-rističnemu kongresu v Kartagini, ne, vsa sla-vna in tragična zgodovina Punijcev v boju z Rimljani je podana v kratkih, jedrnatih ob-risih. In zgodovina krščanske Kartagine. Ob-tem pa še toliko zanimivega s poti same! Človek občuduje prožnost pisatelja zlatomaš-nika, telesno in duševno prožnost. Društva in posamezniki, sezite po knjigi!! Napravila bo

vam blagoslovljene urice. Dobite jo v Ti-skarni sv. Cirila v Mariboru.

Za Božič priporočamo mešanim zborom zbirko starejših božičnih pesmi, izdanih lan-sko leto pod naslovom: »Rajske strune za-donite!« Zbral in založil jih je V. Čadež, žup-nik v Mekinjah pri Kamniku. Vse te pesmi, ki so bile skoro docela pozabljene, so dostop-ne vsakemu zboru; iz njih veje oni prijetni božični duh, kot smo ga vajeni pri znanih Riharjevih in drugih starih božičnih pesmih. Partitura stane 20 Din, glasovi (moški in žen-ski skupaj) so po 5 Din. Naroča se v knjigar-ni sv. Cirila v Mariboru, v Slomškovi zadru-gi v Celju in pri založniku.

Krasno posestvo z lepo hišo in gospodarskimi poslopji v najboljšem stanju, z dobro vene-cijalno žago in obrtnim mlinom na stalni vodi v lepi ravnini na prometnem kraju se takoj po ugodni ceni proda. Naslov pod »Ugodna prilika« na upravo lista. 1459

Mlinarskega učenca, zdravega in poštenega, sprejme umetni mlin Goldschnig v Frachu za takojšnji nastop. Hrano in stanovanje v hiši, plača po zmoglosti. 1451

Razpisuje se služba občinskega tajnika do 30. decembra. Prošnje se vlagajo na župan-stvo občine Dobrna pri Celju. 1454

Za prodati gostilne, trgovine in vsakovrstna posestva. Grošl Josip, Slivnica pri Mari-boru. 1452

Posestvo na prodaj. Pesnica št. 41, pošta Sv. Marjeta ob Pesnici. 1458

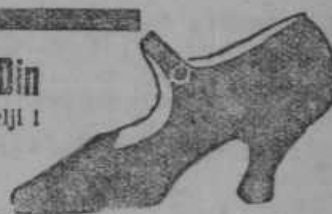
Prodajam lepo novo zidano poslopje in njivo z inventarjem ali brez inventarja. Martin Ši-rovnik, Njiverce, p. Ptuj. 1457

Najcenejše urezovanje šip, kakor prirezovanje po meri, velika zaloga modernih okvirjev pri Ivan Klančnik, steklarna, Maribor, Slo-venska ulica 15 (za Ljubljansko kreditno banko). 634

Liščice, dihurjeve, kunine, zajčje, bele pod-jacine kupuje po najvišjih cenah I. Ratej, trgovec v Slov. Bistrici.

Samo 115 Din

črni čevrot čevlji 1

Samo 164 Din

črni boka čevlji 1

Samo 235 Din

modro barvas. čevlji 1

Razpošilja

Trgovski dom Štermehi, Celje št. 24

Neodgovarjajoče se zamenja ali vrne denar.

Novi veliki ilustrirani cenik z več tisoč slikami se pošlje vsakemu zastoj. 1004/2

Sprejme se pridna in zanesljiva kmetska de-kla za vsa dela pri gospodarstvu. Naslov v upravi lista. 1455

Sprejme se viničar s štirimi delovskimi moč-mi z dobrimi spričevali. Naslov v upravi lista. 1456

Posestvo 8 oralov, travniki in njive, Gornja Loznica pri Slov. Bistrici, se s 1. aprilom poceni da v najem ali proda. Viljem Abt, Maribor. 1449

Posestvo, obstoječe iz 8 oralov gozda in 8 ora-lov travnikov in njih in vinogradov, se z vso premičnino proda za 60.000 Din. Posest-vo je oddaljeno četrt ure od cerkve na rav-nini. Starnad Franc, Lučovic št. 17, Sldaka gora, pošta Smarje pri Jelšah. 1448

H. C. HANSON

umetni mlin na Tratah pri Mariji Snežni na Velki, okraj Sv. Lenart v Slov. gor., cenj. ob-činstvu uljudno naznanja, da je nanovo pre-uredil svoj umetni mlin in žago, upostavlil o-bojni obrat ter vabi prebivalstvo Slov. gorice, da se poslužuje vseh dobrin, katere mu pod-jetje nudi, zagotavlja mu najboljšo in naj-točnejšo posrežbo s prvovrstnimi mlevskimi proizvodi po najnižjih dnevni cenah. Isto-tam je na prodaj Dieselmotor s 50 konjskimi silami. 1453

Prava mila zdravja in lepote

z znamko

„ELZA“

Lilijino mlečno milo, posebno fino cvetno milo.

Lilijino kremo milo, zelo blago de-lujoče.

Rumenjakovo milo, tudi za otroke. **Glicerino milo**, tudi za razpokano kožo.

Borakovo milo, za solne pege.

Katranovo milo, za glavo in lase.

Milo za britje, higijensko čisto, vse-sto — vsebuje medicinsko dobro delujoče sestavine, ki so potrebne za zdravje in lepoto. Kdor jih enkrat poskusi, jim ostane zvest.

Storite tudi Vi tako, pomagalo bo tudi Vam!

5 pošto pet kosov mila v poljubni izbiri, če se pošlje denar naprej 52 Din, brez vseh daljnih stroškov, ali s povzetjem 62 Din. Zraven Fellerjeva »Ela-Creme« pomada za zaščito lica in kože, Fellerjeva Elza-pomada za rast las, za naprej poslanih 40 Din 2 lončka brez vseh daljnih stroškov, ali s povzetjem 50 Din. Elsadont krema za zobe 8 Din 80, Elsa-Shampoo za pranje glave 3 Din 30, Elsa-Sachet dišča blaznica 6 Din 60. Naroča se pri lekarnarju

Eugen V. Feller, Stubica Donja, Elsatrg 341, Savska ban.

Krajevne Kmetijske zveze opezarjamo

da hitro na novo naročijo koledarje Kmetijske zveze za leto 1931, ako so pr-vič poslani koledarje že razpečali. — Kmetiska zveza v Mariboru, Aleksan-drova cesta 6.

Ali se želite

1447

gihla in protina

temeljito rešiti?

Reuma je strašna in zelo razširjena bole-zen, ki se ne izogne niti bogatašu niti siro-maku in išče žrtev, kakor v palačah tako tudi v kočah. Prerazlične so oblike, v katerih ta bolezen nastopa, največ bo-lezni je pa takih, ki se nazivajo z naj-različnejšimi imeni, medtem pa niso nič drugega kakor reumatizem. Enkrat bolijo kosti in členki, drugič članki ote-čajo, pohabljeni roke in noge, trganje, zbadanje v raznih delih telesa, celo oslabljenje vida, vse to so posledice reu-me in bolečin v kosteh. Kakor so raz-lične oblike, s katerimi se bolezen po-javlja, ravno tako številna so mogoča in nemogoča zdravila, medicina, miksture, mazila itd., ki se trpečemu človeštvu ponujajo. Večina teh sredstev ne more popolnoma ozdraviti, kvečjemu bolečine samo ublažiti. To, kar Vam mi priporočamo, je popolnoma neškodljiva zdravilna pijača, katera je že mnogim bolnikom pomagala.

Naša kura je izborna in deluje hitro. Da pridobimo čim več pristašev, smo sklenili vsakomur, ki nam piše, poslati popolnoma brezplačno našo interesantno in poučno razpravo. Kogar torej mučijo bolečine in kdor se želi teh bolečin hitro, temeljito in brez nevarnosti iznebiti, naj še danes piše na:

AUGUST MÄRZKE, Berlin-Wilmersdorf, Bruchsalerstrasse Nr. 5, Abt. 24.

